

[Dræbøje]

formand, hr. Voigt-Petersen, ganske klart advarede venstre og konservative imod at udsætte byfornyelsesindsatsen ved at benytte ekspropriationshjemmelen i grundloven. Han advarede, fordi det ville skade beskæftigelsen, og fordi det ville skade håndværket.

Jeg synes derfor, at det, der var behov for, var, at man gik ind i den konstruktion, som nu er lavet omkring lovens iværksættelse, i en positiv ånd. Det er rigtigt, at der på flere områder er uløste problemer, også inden for områder, som vi pegede på ved lovforslagets første behandling. Man kan vel udtrykke det på den måde, at skulle den lov, vi behandler, blive vedtaget ved tredje behandling – og det tyder alt jo på at den bliver – så har vi en bærende konstruktion for en byfornyelseslov, men vi mangler en hel del udfyldning.

Jeg kan dog ikke se noget galt i, når vi nu har problemer med at finde den rigtige løsning for ejerboligerne, med at finde den rigtige løsning for byrdefordelingen mellem kommuner og stat og privat indsats, med at finde den rigtige løsning for erhvervsboligerne, at man så forsøger at få dette bedre belyst i et videre arbejde; det ville dog være ufornuftigt ikke at gøre det. Jeg har ikke den samme tro, som umiddelbart fremgik af hr. Fogh Rasmussens indlæg her i dag, at det er problemer, som alene kan klares i løbet af ganske kort tid. Det er nok noget, der realistisk set vil tage det åremål, som er skitseret i ministerens bidrag til betænkningen.

Men når man så indvender imod en sådan konstruktion og imod, at der bl. a. på radikalt initiativ er indført en forsøgsparagraf, så man kan afprøve muligheder ved byfornyelsesloven, at forsøg vil gøre fremtiden usikker for dem, der vil beskæftige sig med byfornyelse, synes jeg, det er en utrolig tilbageholdenhed fra de to partiers side med hensyn til at gøre et forsøg på at finde andre former, på at finde frem til den rigtige måde at løse større samfundsproblemer på end blot det normale skrivebordsarbejde i centraladministrationen. Jeg synes, der i denne fremgangsmåde egentlig ligger noget meget tiltalende: at man efter et meget kort åremål, hvor man kun har indhøstet en begrænset mængde erfaringer, prøver at se, om den idé, man havde med lovens vedtagelse, var rigtig, og så tager en gennemgang i folketinget igen for at kombinere lovgivningsarbejde og praktiske erfaringer på en ny måde. Jeg synes egentlig,

det var en fremgangsmåde, som burde interessere de to partier, da vi jo trods alt er enige om, at det er en meget stor samfundsmæssig indsats, som vil løbe op i et tocifret milliardbeløb, der skal foretages i de kommende år.

Fra det radikale venstres side er vi tilfredse med, at man i forbindelse med behandlingen af lovforslaget har fået præciseret, at beboerindflydelse drejer sig om to forskellige ting. Det drejer sig om – og det er sikret i lovforslaget – rettigheder for den enkelte, så man ikke får presset – jeg tror nok, det var boligministerens ord – byfornyelsen ned over hovedet på sig. Men det drejer sig også om et behov for – og det er blevet præciseret yderligere – at beboerne på et tidligt tidspunkt inddrages i planlægningen af byfornyelsen i det område, hvor de bor. Den sidste del hører med, og det hører med, at beboerindflydelsen starter, før der ligger færdige tegninger, før konstruktionen i lokalplaner og byfornyelsesbeslutninger er endeligt lagt fast, sådan at der bl. a. bliver mulighed for med beboerne at diskutere alternativer.

Vi er selvfølgelig også – og det er jo ikke nogen nyhed – tilfredse med, at kommunalt købte ejendomme i forbindelse med byfornyelse skal tilbydes lejerne på andelsvilkår, og at man i forbindelse med salg på andelsbasis laver lempeligere regler i de bestemmelser, der i øvrigt skal sikre, at de statslige tilskud til byfornyelsen ikke kapitaliseres og kommer enkelte ejere til gode.

Vi er også tilfredse med, at der i forbindelse med loven er givet et løfte fra boligministeren om, at der vil komme lovforslag, som skal sikre, at også den private del af byfornyelsesindsatsen forøges i de kommende år. Jeg tænker her på, at der vil blive afsat større beløb til vedligeholdelse af den enkelte ejendom, og at det, der er det afgørende problem omkring disse vedligeholdelsesbeløb, opretningsbeløb, er, at man også får dem anvendt, så udlejningsejendommene ikke forfalder, sådan som der har været en tendens til i de senere år.

Jeg skal med hensyn til de stillede ændringsforslag koncentrere mig om nogle ganske enkelte bemærkninger.

Ændringsforslag nr. 6, som er stillet af VS, går ud på, at der skal indgå en genhusningsplan i den byfornyelsesbeslutning, som kommunen træffer i medfør af lovforslagets § 7.